

SFS 1999:714

Utkom från trycket
den 13 juli 1999

Förordning om ändring i förordningen (1995:1645) om utjämningsbidrag och utjämningsavgift för kommuner och landsting;

utfärdad den 23 juni 1999.

Regeringen föreskriver¹ i fråga om förordningen (1995:1645) om utjämningsbidrag och utjämningsavgift för kommuner och landsting²

dels att 3–8, 11 och 14–21 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i förordningen skall införas en ny paragraf, 16 a §, samt närmast före 16 a § en ny rubrik av följande lydelse,

dels att bilagan till förordningen skall ha följande lydelse.

Bilagan kommer därför att ha följande lydelse från och med den dag denna förordning träder i kraft.

3 § Standardkostnad skall beräknas utifrån befolkningsuppgifter per den 31 december två år före bidrags- och avgiftsåret, samt anges i kronor per invånare och avrundas till närmaste hela krontal. Standardkostnaden skall, utom i fråga om 11, 15, 16 och 16 a §§ samt 18 § sista stycket, beräknas i bidrags- och avgiftsårets prisnivå utifrån den prognostiserade utvecklingen av nettoprisindex.

4 § En kommuns standardkostnad för barnomsorg beräknas genom att andelen barn i kommunen delas in i följande åldersgrupper: 1–2, 3–6 och 7–9 år. Andelen barn i kommunen i respektive åldersgrupp multipliceras med den beräknade genomsnittliga kostnaden i landet per barn i barnomsorgen i respektive åldersgrupp, varefter produkterna summeras.

Den enligt första stycket beräknade kostnaden multipliceras med ett volymindex och två olika korrigeringsfaktorer. Volymindex beräknas för kommunen utifrån föräldrarnas förvärvsfrekvens, kommunens skattekraft och befolkningstäthet.

Den första korrigeringsfaktorns värde bestäms så att den med befolkningen den 31 december två år före bidrags- och avgiftsåret vägda genomsnittliga åldersrelaterade ersättningen överensstämmer med den i bilagan angivna genomsnittliga standardkostnaden för barnomsorgen.

Den andra korrigeringsfaktorns värde bestäms så att den med befolkningen den 31 december två år före bidrags- och avgiftsåret vägda beräk-

¹ Jfr prop. 1998/99:89, bet. 1998/99:FiU25, rskr. 1998/99:253.

² Förordningen omtryckt 1997:1180.

nade standardkostnaden överensstämmer med den i bilagan angivna genomsnittliga standardkostnaden för barnomsorgen.

5 § En kommuns standardkostnad för äldreomsorg beräknas genom att kommunens invånare delas in i följande åldersgrupper för respektive kön: 65–74, 75–84 samt 85 år och äldre. Andelen invånare i kommunen i respektive åldersgrupp multipliceras med en normkostnad per kommun för varje grupp, varefter produkterna summeras. Kommunens normkostnad per kön och åldersgrupp beräknas utifrån den genomsnittliga kostnaden i landet för gruppen med hänsyn tagen till civilstånd, yrkesbakgrund och födelseland för de äldre i respektive kommun.

Summan av en kommuns totala normkostnad multipliceras med en korrigeringsfaktor. Korrigeringsfaktorns värde bestäms så att den med befolkningen den 31 december två år före bidrags- och avgiftsåret vägda genomsnittliga standardkostnaden överensstämmer med den i bilagan angivna genomsnittliga standardkostnaden för äldreomsorg reducerad med 500 kronor per invånare.

Glesbygdskommuner får ett tillägg på fem procent till den enligt andra stycket beräknade kostnaden för ett större behov av institutionsboende i glesbygd. Ett tillägg ges för merkostnader för hemtjänst, som beräknas utifrån de äldres geografiska spridning i kommunen år 1996. Samtliga kommuner får därefter ett invånarbaserat avdrag så att summan av avdragen motsvarar summan av tilläggen.

Samtliga kommuner får ett tillägg för färdtjänst och handikappomsorg på 500 kronor per invånare i kommunen.

6 § En kommuns standardkostnad för individ- och familjeomsorg beräknas utifrån andelen ensamstående kvinnor i åldersgruppen 18–44 år med barn i åldersgruppen 0–17 år, andelen flyktingar och nära anhöriga till flyktingar samt övriga utrikes födda från länder utanför Norden och EU, andelen arbetslösa utan arbetslöshetssättning, andelen män i åldersgruppen 25–64 år med låg inkomst samt ett täthetsindex.

Värdena för respektive variabel multipliceras med parametervärden.

Standardkostnaden multipliceras med en korrigeringsfaktor. Korrigeringsfaktorns värde bestäms så att den med befolkningen den 31 december två år före bidrags- och avgiftsåret vägda genomsnittliga standardkostnaden överensstämmer med den i bilagan angivna genomsnittliga standardkostnaden för individ- och familjeomsorg.

7 § En kommuns standardkostnad för grundskola beräknas genom att andelen barn i kommunen i åldersgruppen 7–15 år multipliceras med den beräknade genomsnittskostnaden per barn i den åldersgruppen i landet. Genomsnittskostnaden per barn i åldersgruppen 7–15 år beräknas utifrån den i bilagan angivna genomsnittliga standardkostnaden för grundskolan.

För kostnader som avser modersmålsundervisning och undervisning i svenska som andraspråk beräknas ett tillägg till den enligt första stycket beräknade kostnaden. Tillägget beräknas utifrån andelen barn med utomnordiskt eller finskt medborgarskap i åldersgruppen 7–15 år i kommunen multiplicerad med genomsnittskostnaden per invånare i landet för modersmålsundervisning och undervisning i svenska som andraspråk. Från detta

tillägg dras den genomsnittliga ersättningen per invånare för modersmålsundervisning och svenska som andraspråk av.

Kommuner som har merkostnader för små skolor och skolskjutsar får ett tillägg till den enligt första stycket beräknade kostnaden. Tillägget beräknas utifrån en teoretisk organisation av skolor i olika storlekar och kostnadsklasser, med elevernas geografiska spridning i kommunen år 1996 som grund. Samtliga kommuner får därefter ett invånarbaserat avdrag, som beräknas så att summan av avdragen motsvarar summan av tilläggen.

8 § En kommuns standardkostnad för gymnasieskola beräknas genom att andelen ungdomar i kommunen i åldersgruppen 16–18 år multipliceras med den beräknade genomsnittskostnaden per invånare i den åldersgruppen i landet. Genomsnittskostnaden beräknas utifrån den i bilagan angivna genomsnittliga standardkostnaden för gymnasieskolan.

Kommuner som har merkostnader för resor och inackordering av gymnasieelever får ett tillägg till den enligt första stycket beräknade kostnaden. Tillägget har beräknats utifrån en teoretisk organisation av skolor med hänsyn till befolkningens bosättningsmönster år 1996 samt utifrån en beräknad kostnad för resor och inackordering. Samtliga kommuner får därefter ett invånarbaserat avdrag, som beräknas så att summan av avdragen motsvarar summan av tilläggen.

Kommuner får ett tillägg till eller avdrag från den enligt första stycket beräknade kostnaden för merkostnader på grund av elevernas programval. Tillägget eller avdraget beräknas utifrån kostnaden för de program som kommunens elever har valt.

11 § En kommuns standardkostnad för näringslivs- och sysselsättningsfrämjande åtgärder beräknas utifrån den genomsnittliga andelen arbetslösa och personer i konjunkturberoende åtgärder i åldersgruppen 16–64 år. Den genomsnittliga andelen beräknas som medelvärdet för femårsperioden t.o.m. två år före bidrags- och avgiftsåret.

Kommuner får ett tillägg på 200 kronor per invånare i kommunen för varje procentenhet som andelen arbetslösa överstiger den genomsnittliga andelen för landet plus två procentenheter.

14 § En kommuns standardkostnad för tidigare kallortstillägg beräknas utifrån ett kallortsindex och en beräknad personalkostnadsandel. Kallortsindex beräknas utifrån den genomsnittliga procentsatsen för kallortstillägg i respektive kommun år 1993.

15 § En kommuns standardkostnad för merkostnader till följd av befolkningsminskning beräknas för

1. kommuner vars befolkning under en tioårsperiod minskat med mer än två procent,

2. kommuner som under en treårsperiod haft en minskning av antalet barn i åldersgruppen 7–15 år, förutsatt att totalbefolkningen under samma period minskat med minst två procent.

Befolkningsminskning under en tioårsperiod är skillnaden mellan befolkningen den 31 december tolv år före bidrags- och avgiftsåret och befolkningen den 31 december två år före bidrags- och avgiftsåret. Skillnadens an-

del av befolkningen den 31 december tolv år före bidrags- och avgiftsåret utgör den procentuella befolkningsminskningen.

Befolkningsminskning under en treårsperiod är skillnaden mellan befolkningen den 31 december fem år före bidrags- och avgiftsåret och befolkningen den 31 december två år före bidrags- och avgiftsåret. Skillnadens andel av befolkningen den 31 december fem år före bidrags- och avgiftsåret utgör den procentuella befolkningsminskningen.

Den procentandel som motsvarar befolkningsminskningen under en tioårsperiod reduceras med två procentenheter och summeras med den procentuella befolkningsminskningen under en treårsperiod i åldersgruppen 7–15 år. Summan multipliceras med 100 kronor per invånare.

16 § En kommuns standardkostnad för merkostnader till följd av svagt befolkningsunderlag beräknas utifrån det regionala befolkningsunderlaget (antal invånare som är bosatta inom ett vägvstånd av 11,25 mil från kommunens centralort), det lokala befolkningsunderlaget (antal invånare som är bosatta inom ett vägvstånd av 3,75 mil från kommunens centralort) och kommunens befolkning.

Kommuner får ett tillägg för svagt regionalt befolkningsunderlag om det regionala befolkningsunderlaget är mindre än 250 000 invånare. Från tillägget för regionalt befolkningsunderlag görs avdrag för lokalt befolkningsunderlag, multiplicerat med en korregeringsfaktor, som korregerar avdraget för lokalt befolkningsunderlag med hänsyn till kommunstorleken.

| Barn och ungdomar med utländsk bakgrund

16 a § En kommuns standardkostnad för barn och ungdomar med utländsk bakgrund beräknas utifrån andelen barn och ungdomar i åldern 0–19 år som är födda utanför Norden och EU eller som har minst en förälder född utanför Norden och EU.

Kommuner får ett tillägg på 75 kronor per invånare för varje procentenhet som andelen barn och ungdomar med utländsk bakgrund överstiger den genomsnittliga andelen för landet.

17 § En kommuns standardkostnad för administration, resor och räddningstjänst beräknas utifrån kommunens folkmängd, tätortsgrad och antalet invånare per kvadratkilometer.

18 § Ett landstings standardkostnad för hälso- och sjukvård beräknas utifrån befolkningens vårdbehov, merkostnader för hälso- och sjukvård till följd av befolkningens bosättningsmönster samt merkostnader för små landsting.

Kostnaden för vårdbehov beräknas med hjälp av två modeller, en för vårdtunga grupper och en för den övriga befolkningen.

Genomsnittskostnaden för vårdtunga grupper bestäms utifrån vissa sjukdomstillstånd och en beräknad genomsnittlig kostnad i landet för behandlingen av dessa. De sjukdomstillstånd som ingår i modellen är elakartad tumörsjukdom, cerebrovaskulär sjukdom, inflammatorisk ledsjukdom, artros, ischemisk hjärtsjukdom och hjärtsvikt, höftfraktur, schizofreni, övriga psykoser och hiv. I modellen beräknas de genomsnittliga kostnaderna i landet

för behandlingen av var och en av de olika sjukdomstillstånden uppdelat efter kön och ålder. För varje landsting multipliceras antalet personer i respektive vårdgrupp med motsvarande genomsnittskostnad i landet.

I den andra modellen indelas invånarna i den övriga befolkningen i olika grupper utifrån kön, ålder, civilstånd, sysselsättningsstatus, inkomst och bostadstyp. I varje landsting multipliceras antalet invånare i respektive grupp med den genomsnittliga kostnaden i landet för den gruppen.

Standardkostnaden för vårdbehov utgörs av summan av den beräknade kostnaden för vårdtunga grupper och för övriga grupper dividerat med antal invånare den 31 december två år före bidrags- och avgiftsåret.

Ett landstings kostnader enligt femte stycket multipliceras med en korrigeringsfaktor. Korrigeringsfaktorns värde bestäms så att den genomsnittliga standardkostnad som vägs med befolkningen den 31 december två år före bidrags- och avgiftsåret överensstämmer med den genomsnittliga standardkostnad för hälso- och sjukvård som anges i bilagan.

Landsting kan få ett tillägg för merkostnader på grund av merkostnader för hälso- och sjukvård i gles bebyggelsestruktur. Tillägget beräknas utifrån en teoretisk organisation av sjukhus, vårdcentraler och ambulanscentraler med hänsyn till befolkningens bosättningsmönster år 1996 samt en beräknad kostnad för sjukresor. Samtliga landsting får därefter ett invånarbaserat avdrag, som beräknas så att summan av avdragen motsvarar summan av tilläggen.

Landsting med färre än 200 000 invånare får ett tillägg med 100 kronor per invånare för varje tiotusental som landstingets invånarantal den 31 december två år före bidrags- och avgiftsåret understiger 200 000. Samtliga landsting får därefter ett invånarbaserat avdrag, som beräknas så att summan av avdragen motsvarar summan av tilläggen.

19 § Ett landstings standardkostnad för högskoleutbildning beräknas utifrån antalet helårsstudenter multiplicerat med den genomsnittliga kostnaden per helårsstudent i landet, dividerat med antalet invånare i landstinget den 31 december två år före bidrags- och avgiftsåret.

20 § Ett landstings standardkostnad för kallortstillägg beräknas utifrån tidigare utbetalda tillägg år 1993 per invånare i Västernorrland, Jämtland, Västerbotten och Norrbotten.

21 §³ Standardkostnaden för kollektivtrafik beräknas för respektive län, varefter hälften av standardkostnaden tillförs kommunerna i länet och hälften landstinget. Den del av standardkostnaden som tillförs kommunerna fördelas mellan kommunerna efter deras andel av de totala kostnaderna i länet för kollektivtrafiken år 1993. Kommunernas andel av standardkostnaden i Skåne län och Stockholms län fördelas lika mellan kommunerna. För kommunerna i Västra Götalands län görs en särskild beräkning för respektive kommuns andel av de totala kostnaderna i länet för kollektivtrafiken. Standardkostnaden för Gotlands kommun skall motsvara redovisade nettokostnader. För Gotlands kommun fördelas hälften av standardkostnaden i kommu-

³ Senaste lydelse 1998:1527.

nernas utjämningssystem och hälften i landstingens utjämningssystem. Standardkostnaden skall reduceras med 25 procent.
Standardkostnaden beräknas utifrån variablerna gleshet, arbetspendling och tätortsstruktur.
Värdena för respektive variabel multipliceras med parametervärden.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2000.

På regeringens vägnar

LARS-ERIK LÖVDÉN

Nils Dexe
(Finansdepartementet)

Bilaga

**Beräkningsmetoder och närmare detaljer för
kostnadsutjämningen**

Generella bestämmelser för kostnadsutjämningen

Befolkningsuppgifter

Befolkningsuppgifter hämtas från Statistiska centralbyråns befolkningsstatistik.

Genomsnittlig standardkostnad

Kommuner

Den för riket genomsnittliga standardkostnaden i kronor per invånare före uppräknig till bidrags- och avgiftsårets kostnadsnivå för var och en av följande verksamheter är:

Barnomsorg	3 886
Äldreomsorg	6 212
Individ- och familjeomsorg	2 441
Grundskola	5 451
Gymnasieskola	2 090
Kollektivtrafik	774
Beloppen avser år 1997.	

Landsting

Den för landet genomsnittliga standardkostnaden före uppräknig till bidrags- och avgiftsårets kostnadsnivå för hälso- och sjukvård är 9 949 kronor per invånare. Beloppet avser år 1997.

Nettoprisindex

Uppräknig till bidrags- och avgiftsårets kostnadsnivå sker med hjälp av utvecklingen av nettoprisindex. Som genomsnittlig procentuell förändring i nettoprisindex för respektive år används följande: 1993 (4,3), 1994 (1,7),

1995 (1,5), 1996 (-0,2), 1997 (-1,2), 1998 (-1,6), 1999 (-1,5) och 2000 (-0,3).

Följande verksamheters standardkostnad räknas upp till bidrags- och avgiftsårets kostnadsnivå med hjälp av nettoprisindex året före bidrags- och avgiftsåret samt bidrags- och avgiftsåret: barnomsorg, äldreomsorg, individ- och familjeomsorg, grundskola, gymnasieskola, kollektivtrafik samt hälso- och sjukvård.

Följande verksamheters eller kostnadsslags standardkostnad räknas upp till bidrags- och avgiftsårets kostnadsnivå med hjälp av nettoprisindex år 1993 t.o.m. bidrags- och avgiftsåret: vatten och avlopp, gator och vägar, byggkostnader, uppvärmning, kallortstillägg samt administration resor och räddningstjänst.

Standardkostnaden för högskoleutbildning räknas upp till bidrags- och avgiftsårets kostnadsnivå med hjälp av nettoprisindex år 1999 t.o.m. bidrags- och avgiftsåret. Följande verksamheters eller kostnadsslags standardkostnad räknas inte upp till bidrags- och avgiftsårets kostnadsnivå: befolkningsminskning, näringslivs- och sysselsättningsfrämjande åtgärder, svagt befolkningsunderlag samt barn och ungdomar med utländsk bakgrund.

Barnomsorg

Okorrigerad åldersrelaterad ersättning = 43 309 x andelen barn 1–2 år + 41 863 x andelen barn 3–6 år + 15 273 x andelen barn 7–9 år.

Volymindex = $-0,050 + 0,341 \times \text{andelen föräldrar som förvärvsarbetar mer än 28 timmar/vecka} + 0,217 \times \text{andelen föräldrar som förvärvsarbetar minst en timme/vecka} \times \text{skattekraften} + 0,539 \times \text{tätetsindex}$.

Tätetsindex = $(\text{andel som bor i tätorter med fler än 199 invånare}) \times (\text{befolkning i tätorter med fler än 199 invånare}) / (\text{ytan för tätorter med fler än 199 invånare}) / 100$. Tätetsindex får vara högst 0,3 och lägst 0,1.

Skattekraften beräknas som kommunens skatteunderlag per invånare i förhållande till riksgenomsnittet. För kommuner vars relativa skattekraft överstiger 1,27 eller understiger 0,8 används värdet 1,27 respektive 0,8. Volymindex avrundas till tre decimaler.

En kommuns skattekraft beräknas som medelvärde enligt taxeringarna för treårsperioden t.o.m. året före bidrags- och avgiftsåret. Uppgifter om en kommuns skattekraft hämtas från Riksskatteverket och Statistiska centralbyrån.

Äldreomsorg

En kommuns totala normkostnad = andelen män 65–74 år x kommunens normkostnad för män 65–74 år + andelen män 75–84 år x kommunens normkostnad för män 75–84 år + andelen män 85 år och äldre x kommunens normkostnad för män 85 år och äldre + andelen kvinnor 65–74 år x kommunens normkostnad för kvinnor 65–74 år + andelen kvinnor 75–84 år x kommunens normkostnad för kvinnor 75–84 år + andelen kvinnor 85 år och äldre x kommunens normkostnad för kvinnor 85 år och äldre.

Normkostnaden för utrikes födda i respektive grupp räknas upp med femtio procent. Med utrikes födda avses personer födda i södra Europa och länder utanför Europa, exklusive USA, Kanada, Australien, Nya Zeeland och

Japan. Med södra Europa avses länderna Spanien, Italien, tidigare Jugoslavien och Rumänien samt länderna söder om dessa.

Individ- och familjeomsorg

Standardkostnad = $(-557,9 + 523,9 \times \text{andelen ensamstående kvinnor 18–44 år med barn 0–17 år} + 86,1 \times \text{andelen flyktingar och nära anhöriga till flyktingar samt övriga utrikes födda från länder utanför Norden och EU} + 518,2 \times \text{andelen arbetslösa utan ersättning} + 4,69 \times \text{andelen män 25–64 år med låg inkomst} + 2,13 \times \text{tätthetsindex}) \times \text{korregeringsfaktor}$.

Som flyktingar och nära anhöriga till flyktingar räknas de som har vistats i Sverige i minst tre år och högst nio år.

Som övriga utrikes födda från länder utanför Norden och EU räknas de som vistats i Sverige i högst 19 år.

Som arbetslösa utan ersättning räknas de som enligt Arbetsmarknadsstyrelsens definitioner är utan arbetslöshetsersättning (kategori 11 och 12).

Som låg inkomst räknas en inkomst på högst 140 000 kronor per år.

Tätthetsindex = roten ur tätortsbefolkningen år 1995.

Grundskola

För Haparanda kommun beräknas tillägget i 7 § andra stycket utifrån hälften av den faktiska andelen finska barn. För Pajala kommun beräknas motsvarande tillägg utifrån en fördubbling av den faktiska andelen finska barn och för Gällivare kommun beräknas tillägget utifrån en andel finska barn av 4,7 procent.

Genomsnittlig ersättning för modersmålsundervisning och undervisning i svenska som andraspråk är 21 653 kr per finsk och utomnordisk medborgare i åldersgruppen 7–15 år.

Gymnasieskola

Tillägg för elevernas programval beräknas utifrån antal elever per hemkommun och gymnasieprogram.

Programvalsfaktorn för respektive kommun för året två år före bidrags- och avgiftsåret beräknas enligt följande: $((\text{summering av (antal elever per program} \times \text{landets genomsnittskostnad per program)}) - \text{relationstal (antal 16–18-åringar} \times \text{gymnasiets genomsnittskostnad i landet per 16–18-åring)}) / \text{befolkningen den 31 december två år före bidrags- och avgiftsåret}$.

Uppgifter om eleverna hämtas från Statistiska centralbyråns skolstatistik.

Uppgifter om kostnader för olika program hämtas från Skolverkets statistik.

Vatten och avlopp

Tilläggen beräknas enligt följande:

Andel invånare i glesbygd + tätorter < 2500 inv Tillägg (kr/inv)

50–60	50
60–70	100
70–80	150
80–90	200
90–	250

Geotekniska förhållanden

Klass Tillägg (kr/inv)

25,0–27,49	50
27,5–29,99	100
30,0–32,49	150
32,5–34,99	200
35,0–	250

Avdragen beräknas enligt följande:

Bebyggelsestruktur

Om andelen boende i tätorter är större än 70% eller om andelen boende i tätorter med minst 10 000 invånare är större än 50%, görs ett avdrag motsvarande det eventuella tillägget för geotekniska förhållanden.

Geotekniska förhållanden

För de kommuner som erhållit tillägg för en gles bebyggelsestruktur görs ett eventuellt avdrag för goda geotekniska förhållanden enligt följande:

Klass Avdrag

10,0–12,49	-250
12,5–14,99	-200
15,0–17,49	-150
17,5–19,99	-100
20,0–22,49	-50

Gator och vägar

Om inget annat anges erhåller samtliga kommuner i S, W, X, Y, Z, AC och BD län ett ortstillägg på 50 kr/invånare.

Undantag:

- * Större städer i S, W, X, Y, Z, AC och BD län erhåller 100 kr/invånare.
- * Glesbygdskommunerna Härjedalen och Åsele erhåller 100 kr/invånare.
- * Större städer söder om S, W och X län erhåller 50 kr/invånare.
- * Företagskommunerna Nacka, Sundbyberg, Solna, Lidingö, Härryda, Partille, Öckerö och Mölndal erhåller 100 kr/invånare.
- * Malmö kommun erhåller 100 kr/invånare.
- * Göteborgs kommun erhåller 150 kr/invånare.
- * Stockholms kommun erhåller 450 kr/invånare.

Arbetsmarknadsstyrelsens definitioner av arbetslösa och personer i konjunkturberoende åtgärder tillämpas vid beräkningen av standardkostnaden.

För kommunerna Bollebygd och Lekeberg används för 1994 andelen arbetslösa i Borås kommun respektive Örebro kommun. För Nykvarns kommun används för åren t.o.m. 1998 andelen arbetslösa i Södertälje kommun.

Byggkostnader

Standardkostnad = (byggkostnadsindex - 99,5) x 2 484/100.

Kallortstillägg

Standardkostnad = (kallortsindex - 1) x 0,7 x (24 028 + bidrag/avgift exklusive kallortstillägg).

Svagt befolkningsunderlag

Regionalt befolkningsunderlag (rb)

Lokalt befolkningsunderlag (lb)

Standardkostnadens tre delar beräknas enligt följande:

T(rb) = tillägg för regionalt befolkningsunderlag = (250 000 - regionalt befolkningsunderlag)/100.

F = korregerar avdraget för lokalt befolkningsunderlag med hänsyn till kommunstorleken = 1 + (befolkningen - 20 000)/100 000.

A(lb) = avdrag för det lokala befolkningsunderlaget = lokalt befolkningsunderlag/100.

Avdraget för lokalt befolkningsunderlag kan inte bli större än tillägget för regionalt befolkningsunderlag.

Om det regionala befolkningsunderlaget är mindre än 250 000;

standardkostnad = T(rb) - F x A(lb)

annars;

standardkostnad = 0.

Administration, resor och räddningstjänst

Standardkostnaden beräknas efter följande förutsättningar:

Inv/km ²	Folkmängd	Tätortsgrad	Totalt bidrag	Bidrag resor	Bidrag räddning	Bidrag adm.
<6	<10 000	<60	850	150	200	500
		60–80	650	100	100	450
<6	10 000–20 000	<60	600	150	100	350
		60–80	400	100	0	300
6–10	<10 000	<60	500	100	100	300
		60–80	300	50	0	250
6–10	10 000–20 000	<60	350	100	100	150
		60–80	150	50	0	100

Ett landsting får tillägg för sjukhusvård om befolkningsunderlaget för ett sjukhus är mellan 25 000 och 75 000 personer, för primärvård om underlaget för en vårdcentral är mellan 1 500 och 5 600 personer, för ambulansverksamhet om underlaget för en ambulansstation är mellan 1 500 och 10 000 personer. För sjukresor beräknas en kostnad med hänsyn till det genomsnittliga geografiska avståndet mellan de boende i ett landsting om befolkningen vore helt jämnt fördelad över ytan (invånardistansen) i respektive landsting. Merkostnader för sjukhusvård, primärvård och ambulansverksamhet till följd av befolkningens bosättningsmönster summeras med den beräknade kostnaden för sjukresor.

Underlaget för beräkning av genomsnittliga vårdkostnader baseras på data från tidigare Malmöhus läns landsting.

Högskoleutbildning

Standardkostnad = antal helårsstudenter x 51 800 / befolkning.

Uppgifter om antalet helårsstudenter avser antal studenter vid respektive vårdhögskola samt av landstingen finansierad högskoleutbildning under läsåret två år före bidragsårets ingång. Uppgifterna hämtas från Högskoleverkets statistik.

Kallortstillägg

De i 20 § nämnda landstingen erhåller följande kallortstillägg i kronor per invånare: Västernorrland 19, Jämtland 15, Västerbotten 168 samt Norrbotten 466.

Kollektivtrafik

Standardkostnad per län = $(-453,8 + 16,2 \times \text{roten ur invånardistansen} + 1\,159,8 \times \text{andelen boende i tätort med mer än 20 000 invånare} + 4\,186,9 \times \text{andelen utpendlare över kommungräns}) \times 0,75$.
